

KARTOITUS SUOMALAISTEN JÄRJESTÖJEN YHTEISTYÖMAHDOLLISUUKSISTA SANITAATIOSEKTORILLA

Pauliina Rajamäki

Opinnäytetyö
Toukokuu 2013
Liiketalouden koulutusohjelma
Markkinoinnin ja kansainvälisten
liiketoimintojen
suuntautumisvaihtoehto
Tampereen ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Tampereen ammattikorkeakoulu
Liiketalouden koulutusohjelma
Markkinointi ja kansainväliset liiketoiminnot

PAULIINA RAJAMÄKI:

Kartoitus suomalaisten järjestöjen yhteistyömahdollisuuksista sanitaatio sektorilla

Opinnäytetyö 41 sivua, josta liitteitä 5 sivua
Toukokuu 2013

Tutkimuksen tavoitteena oli lisätä Käymäläseura Huussin yhteistyöjärjestöjen määrää ja tarkoituksena oli selvittää ympäristöjärjestöjen tietoisuutta sanitaatiosta sekä kartoittaa ympäristö- ja kehitysyhteistyö järjestöjen mahdollista kiinnostusta yhteistyöhön Käymäläseura Huussin kanssa. Tutkimusongelmana selvittää, miten paljon järjestöt toimivat sanitaatio sektorilla ja ketkä ympäristöjärjestöt ovat kiinnostuneita yhteistyöstä Käymäläseura Huussin kanssa ja millaista yhteistyötä halutaan.

Tutkimuksessa käytettiin kvantitatiivista eli määrällistä tutkimusotetta ja tutkimusmenetelmänä tapaustutkimusta. Tutkimus- että tiedonkeruumenetelmänä oli haastattelu sähköisellä kyselylomakkeella sähköpostin kautta. Kysely lähetettiin saatekirjeineen 33 kehitysyhteistyö ja ympäristöjärjestöille. Vastausaikaa oli kaksi viikkoa. Kysely osoitettiin pääasiassa toiminnanjohtajille, puheenjohtajille tai suuremmissa järjestöissä kehitysyhteistyövastaaville toisin sanoen henkilöille, jotka vastaavat yhteistyöstä sidosryhmien kanssa. Vastausprosentti oli 45 %.

Tutkimuksessa selvisi, että vain muutamat ympäristöjärjestöt ohjeistavat sanitaatioon projekteissa, kuitenkin melkein kaikki vastanneista pitää sanitaatiota tärkeänä tai erittäin tärkeänä. Sanitaatio ei ole prioriteettiasemassa järjestöjen toiminnassa, mutta puolet järjestöistä näkee kuitenkin yhteistyömahdollisuuksia Huussin kanssa. Tämän vuoksi Huussin olisi tärkeä saada yhteistyö alkuun selkein tavoittein. Olisi kaikkien etu jos järjestöt tekisivät yhteistyötä sanitaatiosektorilla. Huussin olisi hyvä perustaa työryhmä, joka alkaisi kontaktoida kehitysyhteistyö- ja ympäristöjärjestöjä ja pyrkiä solmimaan yhteistyösopimuksia.

Asiasanat: sanitaatio, yhteistyö, kehitysyhteistyö- ja ympäristöjärjestöt

ABSTRACT

Tampere University of Applied Sciences
Degree Programme in Business Administration
Marketing and International Business

PAULIINA RAJAMÄKI

The Survey of Cooperation Opportunities for Finnish Organizations in the Sanitation Sector

Bachelor's thesis 41 pages, appendices 5 pages

May 2013

The purpose of this thesis was to increase the number of partner organizations for Global Dry Toilet Association of Finland and to determine which environmental organizations operate in the sanitation sector as well as discover which environmental and development organizations are interested in working together with Global Dry Toilet Association of Finland. The research problem was to find out how many organizations operate in the sanitation sector and also examine which environmental organizations are interested in cooperating with Global Dry Toilet Association of Finland and to find out about what kind of cooperation is desired.

The study was carried out as a quantitative research method and case study research method. In the collection of the data for the survey both electronic and paper forms were used. The survey was sent to 33 development and environmental organizations. The participants were given two weeks time to answer the survey. The survey was directed mainly to the organizations leaders, presidents or in larger organizations for person who is responsible for development projects. The response rate was 45%.

The study revealed that only a few environmental organizations prepare sanitation projects, however almost all of the respondents considered environmental sanitation important or very important. Sanitation does not have a priority role in environmental organizations activities, but half of the organizations however sees opportunities in cooperating together with Dry Toilet Association of Finland. Therefore, it would be important for Dry Toilet Association of Finland to have cooperation started with clear objectives. It would be in everyone's interest if the organizations work together at sanitation sector. Global Dry Toilet Club of Finland would be good to establish a working group which would start contacting the development and environmental organizations and strive them to enter into cooperation treaty.

Key words: cooperation, sanitation, environmental and development organizations

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	6
1.1	Opinnäytetyön tausta	6
1.2	Yhteistyöjärjestön esittely.....	7
1.3	Tutkimuksen tavoite ja tarkoitus.....	8
1.4	Tutkimuksen rakenne.....	8
1.5	Voittoa tavoittelemattomat yhteisöt.....	9
1.6	Voittoa tavoittelemattomien organisaatioiden markkinointi	10
1.7	Kansalaisjärjestöjen välinen yhteistyö.....	11
1.7.1	Yhteistyön muodot	11
1.7.2	Toimivan yhteistyön edellytykset ja motiivit.....	12
1.7.3	Yhteistyön vaikutukset.....	13
2	SANITAATIO OSANA KEHITYSYHTEISTYÖTÄ	15
2.1	Kehitysyhteistyö	15
2.2	Suomalaiset kehitysyhteistyöjärjestöt sanitaatio-tietoisuuden levittäjinä.....	16
3	TUTKIMUSASETELMA	19
3.1	Tutkimusongelma	19
3.2	Tutkimusmenetelmät	19
3.3	Tutkimuksen suorittaminen	20
4	TULOKSET	21
4.1	Vastaajien taustatiedot	21
4.2	Sanitaation rooli ja tärkeys	23
4.3	Keiden asiantuntijoiden kanssa toimitaan.....	24
4.4	Kuinka hyvin Käymäläseura Huussi tunnetaan	24
4.5	Yhteistyön muotoja.....	25
4.6	Ongelmia järjestöyhteistyössä	26

4.7 Yhteistyömahdollisuudet KSHn kanssa.....	27
5 JOHTOPÄÄTÖKSET	28
6 POHDINTA.....	32
6.1 Tutkimuksen validiteetti	32
6.2 Oman tutkimusprosessini arviointia	33
LÄHTEET.....	34
LIITTEET	36
Liite 1 Kyselylomake	36
Kartoitus suomalaisten järjestöjen yhteistyömahdollisuuksista sanitaatio sektorilla.....	36
Palautetta kyselystä:	41
Palautetta kyselystä	41
Palautetta kyselystä.	41
Palautetta kyselystä	41
Palautetta kyselystä	41

1 JOHDANTO

1.1 Opinnäytetyön tausta

Maailmassa on miljoonia ihmisiä ilman kunnollista sanitaatiota. Länsimaisten vessojen vuoksi vesistöihin ajautuu jäte- ja valuvesien mukana ravinneylimääriä erityisesti typpeä ja fosforia. Maapallon vesivarat ovat jakautuneet hyvin epätasaisesti ja vähiten puhdasta vettä on Aasiassa, Afrikassa ja Lähi Idässä (Sanitaatio kaikille, 2010).

WHO:n ja UNICEFin mukaan puhtaan veden ja sanitaation takaaminen kaikille maapallon ihmisille maksaisi noin 9 miljardia dollaria vuodessa sisältäen ainoastaan rakennuskustannukset. Tutkijat ennustavat, että vesivarat eivät riitä nykyisellään koko maailman väestölle ja vedestä tulee vielä pulaa. Puhtaan veden puutteesta aiheutuu monenlaisia haasteita kuten terveysongelmia ja turvattomuutta, vesipulasta johtuvia konflikteja ja veden laadun heikentymistä. Kaikkiin kehitysmaihin ei voida rakentaa toimivia viemäröintejä niiden kalleuden takia, koska ylläpito ja rakentaminen maksavat paljon ja kuormittavat ympäristöä. Ilman toimivaa jäteveden puhdistusta koituu pahoja terveys- ja ympäristöriskejä. Siksi on kehitettävä toimivia, edullisia ja teknisesti yksinkertaisia ja turvallisia sanitaatoratkaisuja, jotka sopivat kulloiseenkin kulttuuriin sekä ympäristöön. Joillakin kansoilla on myös suuria ennakkoluuloja käymälöitä kohtaan, joten on järjestettävä asianmukaista hygieniakoulutusta, jotta ihmiset ymmärtäisivät asioiden vaikutuksen ihmisten terveyteen sekä ympäristön hyvinvointiin. Sanitaatiota olisi parannettava paikallisten ihmisten avulla ja niin että he olisivat sitoutuneet siihen. (A guide to sanitation and hygiene for those working in developing countries. 2006).

Maailman terveysjärjestö WHO:n määritelmän mukaan sanitaatio on joukko keinoja, joilla ihmisten ulosteet ja virtsa sekä yhdyskuntien jätevedet kerätään hygieenisellä tavalla, jolloin ne eivät vaaranna ihmisten ja yhteisön terveyttä. (WHO 2012). Sanitaatio-menetelmät parantavat ympäristön ja ihmisten elämänlaatua ja terveyttä, koska asianmukaisella jäteveden, ulosteiden, ruoan ja veden käsittelyllä voidaan ehkäistä tautien leviämistä, eikä niiden puute enää rajoita elämää. Sanitaatio-menetelmät takaavat ihmisille myös tarpeeksi puhdasta juomavettä, vettä peseytymiseen sekä maanparannusainetta kasvatuksille (Pynnönen & O`Neill 2012,16.)

Käymäläseura Huussi ry (KSH) on suhteellisen tuntematon järjestö ja se haluaa lisää yhteistyökumppaneita, joten resurssien yhdistäminen olisi kaikkien etu. Sanitaatio on osa Suomen kehityspoliittista suunnitelmaa ja järjestön voimien yhdistäminen yhteisten tavoitteiden muodossa olisi kaikkien etu.

Suoritin ensimmäisen työharjoitteluni Käymäläseura Huussi ry:ssä keväällä 2012. Samaan aikaan oli opinnäytetyökurssi käynnissä. Halusin tehdä opinnäytetyöni juuri Huussille, koska minua kiinnostaa järjestötyö ja halusin opinnäytteestäni olevan hyötyä laajemmin ympäristönsuojelussa, joka on lähellä omia arvojani. Aihe on mielestäni erittäin ajankohtainen juuri nyt, kun tutkimusten mukaan maailman vesivarat eivät tule riittämään tuleville sukupolville.

1.2 Yhteistyöjärjestön esittely

Käymäläseura Huussi ry - Global Dry Toilet Association of Finland on poliittisesti sitoutumaton kansalaisjärjestö Tampereelta, jonka tavoitteena on edistää kuivakäymälöiden käyttöä, parantaa ravinteiden kiertoa, vesien suojelua ja puhtaan veden saatavuutta. Jäseniä sillä on noin 400, joiden lisäksi on myös yritys- ja yhteisöjäseniä.

Yhdistyksen tavoitteena on edistää kuivakäymälöiden käyttöä kotimaassa, sekä ulkomailla. Kuivakäymälöiden käyttö parantaa ravinteiden kiertoa, vesien suojelua ja puhtaan veden saatavuutta. Järjestö on toiminut muun muassa kouluttamalla, tiedottamalla, tutkimalla, selvittämällä, antamalla lausuntoja ja pitämällä esitelmiä. Se on rakentanut käymälöitä, vesijärjestelmiä ja kaivoja kehitysmaihin sekä levittänyt tietoutta kotimaassa. Toimintaa rahoittavat ulko- ja ympäristöministeriö, henkilöjäsenet, yritys- ja yhdistysjäsenet. Rahoitusta yhdistys saa myös erilaisten apurahojen kautta, kuten Ulkoasiainministeriöltä apurahaa. (Yhdistys n.d)

Käymäläseura Huussi on toiminut nyt noin 10 vuotta, mutta se on silti suhteellisen tuntematon. Pienuutensa vuoksi järjestöllä on ongelmia kuten vapaaehtoistoiminnan hiipuminen ja jäsenmäärän väheneminen. Yhdistystä ei voida pyörittää ilman tukea ja sitoutuneita jäseniä on vaikea löytää. (Yhdistys n.d)

1.3 Tutkimuksen tavoite ja tarkoitus

Opinnäytetyön tavoitteena on Käymäläseura Huussin yhteistyöjärjestöjen lisääminen. Tarkoituksena on kartoittaa ympäristö- ja kehitysyhteistyö -järjestöjen mahdollista kiinnostusta yhteistyöhön Käymäläseura Huussin kanssa. Sanitaatio on osana Suomen kehityspoliittista suunnitelmaa ja järjestön voimien yhdistäminen yhteisten tavoitteiden muodossa olisi kaikkien etu.

1.4 Tutkimuksen rakenne

Toisessa luvussa käsitellään non profit –organisaatioita ja niiden välisiä erilaisia yhteistyön muotoja. Kolmannessa luvussa käsitellään sanitaation käsitettä sekä suomalaisten kehitysyhteistyöjärjestöjä sanitaatiantietoisuuden levittäjinä.

Neljännessä luvussa käydään läpi tutkimusongelma ja kerrotaan tutkimusmenetelmistä. Osiossa myös kerrotaan tutkimuksen etenemisestä. Viidennessä luvussa esitellään tutkimuksen tuloksia. Kuudennessa luvussa käydään läpi johtopäätöksiä ja vertaillaan niitä teoriaan. Seitsemännessä luvussa on pohdintaa tutkimuksen reliabiliteettia ja validiteettia.

2. NON-PROFIT-ORGANISAATIOT JA NIIDEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

1.5 Voittoa tavoittelemattomat yhteisöt

Yhteiskunnassamme on neljä eri sektoria: yksityinen, julkinen, kolmas ja neljäs sektori. Yksityiseen sektoriin kuuluvat voittoa tavoittelevat organisaatiot eli yritykset. Julkiseen sektoriin kuuluvat valtio, kunnat, Ahvenanmaan maakuntahallinto, ja sosiaaliturvarahastot kuten Kansaneläkelaitos, työttömyyskassa sekä lakisääteistä tai vapaaehtoista työeläkevakuutusta hoitavat yhtiöt, eläkesäätiöt, ja-kassat sekä julkiset laitokset, voittoa ne eivät tavoittele. Julkisen sektorin osuus bruttokansantuotteestamme on yli 50 prosenttia. Kahdella ensimmäisellä sektorilla on palkattua henkilökuntaa, kun taas kahdella viimeisellä ei ole. Kolmanteen sektoriin kuuluvat järjestöt ja yhdistykset, joiden ensisijaisena pyrkimyksenä ei ole voiton tavoittelu. Neljäs sektori on epämuodollisin ja siihen kuuluvat kotitaloudet, perheet, ystäväpiirit (Raninen ym. 2008, 50-51).

Kolmannella sektorilla Suomessa toimii suuri määrä erilaisia yhdistyksiä ja määrä kasvaa koko ajan. Yhdistys voi olla rekisteröity, rekisteröimätön tai laissa määritelty yhdistys. Suomen lain mukaan määriteltyjä yhdistyksiä ovat muun muassa Suomen Punainen Risti, yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen opiskelijakunnat sekä Suomen asianajajaliitto. Yhdistysten lukumäärä muuttuu jatkuvasti, koska uusia yhdistyksiä syntyy, lopettaa toimintansa ja liittyy toisiin yhdistyksiin. (Raninen ym. 2008, 50-51)

Kolmatta sektoria valvotaan ja säädellään lainsäädännöillä ja julkisella valvonnalla. Yhdistyslaki määrittelee muun muassa järjestöjen puheenjohtajien ja muiden luottamustoimihenkilöiden juridisen ja taloudellisen vastuun. Osuuskuntalain mukaan osuuskunnan voi perustaa vähintään kolme henkilöä ja perustajan on oltava osuuskunnan jäsen. (Raninen ym. 2008, 34).

Säätiölain mukaan säätiön perustamislupaa edellytyksenä on sen tarkoituksen hyödyllisyys. Perustamislupaa ei voida myöntää, jos säätiön tarkoituksena on liiketoiminnan harjoittaminen tai välittömän taloudellisen edun hankkiminen sen perustajalle tai toimihenkilölle. Kirjanpitolaki ja tilintarkastuslaki koskee myös yhdistyksiä. Yhdistyksien on velvollisuus valita tilintarkastaja (Ylikahri 2007, 32).

1.6 Voittoa tavoittelemattomien organisaatioiden markkinointi

Nonprofit-organisaatioiden toimintaa on myös markkinoitava. Markkinointi tapahtuu kohderyhmille ja perustuu kohderyhmien erilaisiin tarpeisiin, joista yhdistyksen on tunnistettava toimintansa kannalta tärkeimmät. Maslow'n luoma tarvehierarkia auttaa tarpeiden määrittelyssä. Maslow'n mukaan ihminen tyydyttää ensin alimman tason fysiologiset tarpeensa ja niitä seuraavat turvallisuuden, sosiaalisuuden ja arvostuksen tarpeet ennen hierarkian ylimmällä tasolla olevia itsensä kehittämisen tarpeitaan. (Andreasen & Kotler 2003, 101–102).

Sidosryhmien tarpeet ovat tärkeitä yhdistykselle. Yhdistyksessä sidosryhmiä ovat muun muassa rahoittajat, lahjoittajat, päätöksentekijät sekä henkilöstö. (Vuokko, 2004, 14, 30–32). Non profit organisaatioiden sidosryhmiä ja samalla myös markkinoinnin kohderyhmiä on useita. Niistä tärkeimpiä ovat ensinnäkin jäsenet, joita yhdistyksen on aktivoitava toimimaan, sitoutettava yhdistykseen pitkäaikaisesti. Lisäksi heille on tarjottava erilaisia jäsenpalveluja. Toiseksi, toiminnan kohteet ja heidän omaisensa ovat yhdistykselle tärkeitä. Heille on yhdistyksen kerrottava toiminnastaan. Luonnollisesti rahoittajatahot ovat yhdistyksen toiminnassa keskeisiä, jotta toiminta pystytään turvaamaan heiltä saatavan toimintatuen avulla. Yksi tärkeimmistä yhdistysten toiminnan rahoittamisessa ovat lahjoittajat. Lahjoittajina voi olla yksityishenkilöitä tai yrityksiä. Yhdistyksen on myös jatkuvasti esiteltävä toimintaansa ja löydettävä vapaaehtoistyöntekijöitä, jotka toimivat ilman palkkiota yhdistyksen toiminnan edistämiseksi. Järjestön edustaman asian esiintuomiseksi ovat suhteet erilaisiin päättäjiin tärkeitä. Järjestöllä on luonnollisesti myös usein henkilöstöä, jonka edusta yhdistyksen on huolehdittava. Lisäksi yhdistyksien on huolehdittava yhteyksistä muihin organisaatioihin (Vuokko 2003, 21-23).

Hyvät asiakkuudet ovat tärkeitä myös non-profit organisaatioille. Markkinointia tapahtuu myös yhteistyökumppaneille, tavarantoimittajille ja muille sidosryhmille. Markkinoinnin kohderyhmäajattelu on nykyään laajempaa. Yhdistyksen missio on vaikuttaa, valistaa, kouluttaa, edistää tiettyä toimintaa ja ajattelutapaa tai tukea tiettyä asiaa tai ryhmää. Tärkeää on hyvä mielikuva ja imago. Non profit organisaatiossa puhutaan myös yhteisökuvasta. Non profit organisaation markkinointi on vaikuttamista. Järjestöstä on hyvä mielikuva. Mielikuvat ovat subjektiivisia käsitteitä. Mielikuva on

kohteella itsellään, se ei voi olla väärä, koska se on ihmisen käsitys todellisuudesta. Se ei aina vastaa sitä kuvaa jota organisaatiolla on itsestään, vaan mielikuvat ovat yleisön omia. Yhdistys voi itse kuitenkin vaikuttaa mielikuviin (Vuokko 2003, 39).

Non profit organisaatiossa ei taloudelliset tavoitteet ole tärkeitä, vaan pääosassa ovat muut tavoitteet. Non profit organisaatiot eivät tavoittele rahallista voittoa, vaan muut tavoitteet ovat etusijalla. Kysyntä saattaa ylittää tarjonnan reilusti. Kohderyhmälle tarjotaan palveluja ja ajattelumalleja (Vuokko 2003, 43).

1.7 Kansalaisjärjestöjen välinen yhteistyö

1.7.1 Yhteistyön muodot

Stähle ja Laento (2000, 76) kuvaavat kolmea erilaista yhteistyösuhdetta: operatiivista, taktista ja strategista kumppanuutta. Järjestöjen välistä yhteistyötä kutsutaan **toiminnalliseksi yhteistyöksi**. Käsite ”yhteistyö” tarkoittaa yhdessä tekemistä (Vuokko 2003, 44)

Operatiivisessa kumppanuudessa taas on kyseessä vaihdantasuhde. Kummallakin osapuolella on omat motiivinsa ja tavoitteensa, joita ne toteuttavat yhteistyösuhteessa. Toinen osapuoli tarjoaa, jotain mitä toisella osapuolella ei ole tai mitä tämän ei ole itse järkevää suunnitella tai valmistaa. Yhteistyösuhteessa kumpikin osapuoli voi keskittyä siihen, mitä osaa parhaiten. Tällöin itseltä puuttuva osaaminen ostetaan ulkoa. Esimerkkejä tällaisesta suhteesta ovat kahden organisaation väliset myyjä-ostaja-suhteet ja alihankkija suhteet. Operatiivisessa kumppanuudessa kumpikin osapuoli vastaa vain omasta vaihdannastaan ja yhteistä tuotekehitystä ei juuri tapahdu. Kummallakin organisaatiolla voi olla useampia yhteistyökumppaneita. Ostaja ja myyjä voivat olla keskenään myös kilpailutilanteessa. Siksi operatiiviselle suhteelle ominaista onkin kilpailuttaminen (Stähle & Laento 2000, 77).

Taktinen kumppanuus on hieman enemmän kuin vaihdantasuhde. Taktisessa kumppanuudessa tärkeää on sitoutuminen ja luottamus, koska yhteistyöalueeseen kuuluva tieto on yhteistä. Tärkeää on että molempien osapuolten strategiat toteutuvat. Organisaatiot pyrkivät yhdessä parempaan osaamiseen ja kannattavuuteen. Kumppanit

oppivat toisiltaan ja joutuvat miettimään roolejaan kumppanuudessa. Organisaatioilla on yhteistä tietoa, jota hallitaan ja molemmilta osapuolelta saatuja tietoja siirretään eteenpäin omassa organisaatiossa (Stähle & Laento, 2000 s. 76-101).

Strateginen kumppanuus on yhteistyö muodoista intensiivisin. Siinä molemmat kumppanit saavuttavat merkittävää strategista etua itselleen. Molemmat voittavat jotain ja ovat riippuvaisia toisistaan, koska toiminta ei olisi mahdollista ilman kumppania. Toiminta vaatii paljon luottamusta ja avoimuutta, koska muuten yhteistyössä saatuja tietoja ei saada yhteiseen käyttöön ja kumpikaan ei hyödy tilanteesta mitään. Stählen ja Laeton mukaan strateginen kumppanuus tarkoittaa yhteisesti johdettua visiota, arvoja, toimintaperiaatteita ja menettelytapoja, jossa pyritään molempien tietopääomien yhdistämiseen saavuttaen yhteisiä etuja (Stähle & Laento 2000, 86).

1.7.2 Toimivan yhteistyön edellytykset ja motiivit

Yhteistyö on paljon enemmän kuin vain ostamista ja myymistä. Yhteistyö on yhdessä tekemistä ja suunnittelua sekä arviointia. Toimivaan yhteistyöhön tarvitaan paljon enemmän kuin halu, jotain mitä toisella on. Yhteistyökumppaneilla olisi hyvä olla ainakin osittain yhteinen toimiala. Kun halutaan saada jokin toiminta tehtyä, niin yhteistyökumppaneiden missio olisi hyvä olla samankaltainen tai ainakin olla samankaltaisia piirteitä. Olisi myös hyvä, että yhteistyökumppaneilla olisi samankaltaiset periaatteet ja arvot. Yhteistyön olisi oltava aina yhtä tärkeää kuin organisaation oma toiminta. Olennaista olisi, että kummankin osapuolen motiivit ja tavoitteet tiedettäisiin yhteistyön suhteen. Tällöin osataan nähdä molempien osapuolten vahvuudet ja heikkoudet, jolloin hyödynnetään molempien vahvuuksia ja korvataan toinen toisensa heikkouksia. Yhteistyön tulisi lisätä osapuolten vahvuutta ja olla yhdessä vahvempia. Työnjakoa on tehtäviä ja luotettava toisen osapuolen osaamiseen. Luottamus on tärkeää, tietoa on jaettava ja oltava avoin, koska se on luottamuksen edellytys. Kumppaniin on sitouduttava. Sitoutumiseen vaikuttavat tyytyväisyys yhteistyöhön ja yhteistyökumppaniin sekä positiiviset kokemukset. Positiivisten kokemusten myötä yhteistyötä halutaan jatkaa (Vuokko 2003, 241).

Toiminnallisessa yhteistyössä tärkein *motiivi* on se, että yhteistyö hyödyttää omaa organisaatiota ja sen sidosryhmiä. Yhteistyöhön on työntäviä ja puoleensavetäviä syitä. Työntävät motiivit sanomukaisesti ”työntävät” yhteistyöhön. Työntäjänä voi olla

johtaja, organisaatio, järjestön päätöksentekijät, henkilöstö tai asiakkaat. Ensisijainen syy yhteistyöhön on resurssien puute. Syy voi olla myös yhdistyksen maineen parantaminen. Syy voi olla myös yhdistyksen pysyminen hengissä (Vuokko 2003, 243-244).

Molemmilla yhdistyksillä on yhteistyön suhteen omat tavoitteensa ja tarpeensa. Suhde on onnistunut jos tavoitteet saavutetaan ja vielä enemmän jos ne ylittyvät tai saavutetaan enemmän mitä osattiin odottaa tai saadaan jotain mitä ei osattu odottaakaan. Vetovoimasta syntyvä yhteistyö syntyy kun yhteistyömallissa tai potentiaalisessa yhteistyökumppanissa on jotain mitä halutaan. Vuokon (2003, 244) mukaan ”yhteistyömallissa se voi olla mahdollisuus kehittyä tai mahdollisuus parempaan palveluun, tiettyjen sidosryhmien parempaan palveluun, taloudellisen tuloksen parantamiseen” ”Tietyissä yhteistyökumppanissa se taas voi olla esimerkiksi osaaminen ja osaajat, verkosto, asiakasryhmä, kapasiteetti, resurssit tai maine”(Vuokko 2003, 244).

Yhteistyön motiivina voi olla myös kyky täyttää paremmin omaa tehtävää ja velvoitteita. Organisaatio ei pysty ilman kumppania selviytymään velvoitteistaan ja tehtävistään. Motiivi voi olla myös asiakaslähtöinen eli halu toimia asiakaslähtöisesti. Asiakkaat haluavat vaihtoehtoja, mitä organisaatio ei pysty tarjoamaan ilman kumppanin apua. Nämä ovat ensisijaisia motiiveja. Toissijaisia motiiveja ovat halu kehittyä ja oppia uutta yhteistyön avulla. Toimivaan yhteistyösuhteeseen ei riitä että, siihen ryhdytään ulkoisten paineiden vuoksi. Tällöin yhteistyö on vain paperisotaa ja yhdessä sovittuja periaatteita. Tahto pitää lähteä sisältäpäin ja muitakin motiiveja on oltava (Vuokko 2003, 245).

1.7.3 Yhteistyön vaikutukset

Yhteistyöllä on sekä positiivisia että negatiivisia vaikutuksia. Positiivisiksi vaikutuksiksi voidaan katsoa esimerkiksi yhteistyöllä saavutettu tehokkuus ja taloudellisuus, resurssien saanti ja hyödyntäminen, riskien hallinta, markkinat, kilpailuasema ja strategia sekä johtaminen ja organisaation kehittäminen (Vuokko 2003, 251 - 254).

Työtehtävien tarkka jaottelu tehostaa toimintaa. Kumpikin osapuoli tekee sen mitä parhaiten osaa ja keskittyy siihen täysillä. Yhteistyö tuo mukanaan erilaisia etuja. Se voi

lisätä organisaatioiden imagoa, kun useampi toimija tekee yhteistyötä voi suurasiakkaana saada parempia tarjouksia. (Vuokko 2003, 250) Yhteistyö saattaa myös tuoda kummallekin enemmän asiakkaita. Useamman organisaation yhteistyössä useamman resurssit ja osaaminen yhdistyvät antavat jakaa riskejä ja ottaa vastaan suurempia riskejä, laajempi osaaminen myös vähentää niitä. Osapuolilla on kokemusta erilaisista asioista, jos toisella ei ole kokemusta, toisella voi olla. Järjestöjen rahoitus kasvaa, saa uutta osaamista ja tukea muutoksiin ja edistämään arvojaan.

Yhteistyön negatiivisiksi vaikutuksiksi voidaan katsoa taloudelliset menetykset, johtamisen vaikeutuminen, epävarmuus, tiedonkulun ongelmat sekä vaikutukset omaan asemaan markkinoilla (Vuokko 2003, 251). Yhteistyöstä seuraa aina lisäkustannuksia kun kehitetään yhdessä jotain uutta. Lisäkustannuksia syntyy väijäämättä kun henkilökuntaa koulutetaan, pidetään kokouksia, viestitään yhdessä ja rakennetaan yhteisiä tietojärjestelmiä (Vuokko 2003, 251).

Ympäristöjärjestöistä Greenpeace on ainoa, joka rahoittaa toimintaansa ainoastaan yksityishenkilöiden lahjoituksilla, kun taas suurin osa järjestöistä tekee yhteistyötä yritysten kanssa. Järjestöt saavat parempaa näkyvyyttä yhteistyön avulla. Tämä pätee myös järjestöiden yhteistyöhön eli yhteistyöllä saadaan enemmän näkyvyyttä ja uusia jäseniä. Jos yhdistystä ei näe missään, niin varainhankinta hankaloituu (Järjestöjen ja yritysten yhteistyömuodot 2012, 4-17).

Kehitysyhteistyö järjestöille annetaan pääasiassa hanke ja tiedotustukea. Suomalaiset Kansalaisjärjestöt toteuttavat hankkeita monilla aloilla eniten opetus, terveydenhuolto, työpolitiikka, ympäristöpolitiikka sekä naisten asema (Raninen ym. 2008, 50-51).

2 SANITAATIO OSANA KEHITYSYHTEISTYÖTÄ

2.1 Kehitysyhteistyö

Kehitysyhteistyön palvelukeskuksen (Kepa 2010) mukaan kehitysyhteistyö on köyhyyden ja globaalien eriarvoisuuden poistamista. Sen tarkoituksena on parantaa avunsaajan olosuhteita pitkällä aikavälillä, kun taas kriisiapu tai humanitaarinen apu lievittävät hätää vain hetkellisesti. Kansalaisjärjestöt, kehityspankit ja valtiot tekevät kehitysyhteistyötä. Kehitysyhteistyö ei ole pelkästään rahoittamista, vaan se on aina myös osaamisen jakamista eteenpäin ja poliittista keskustelua. Kehitystä tapahtuu ainakin liittyen talouskasvuun, hyvinvointiin, toimintamahdollisuuksiin, ja päätavoitteena on äärimmäisen köyhyyden kitkeminen. Kehitysavun tavoitteita ovat vahvistaa tasa-arvoa, ehkäistä konflikteja ja suojella ympäristöä (Kepa 2010).

Kun yhteistyön eteen näkee vaivaa, se tuottaa myönteisiä asioita molemmille osapuolille, myös yhteiskunnalle ja sen kansalaisille. Yhteistyön myönteisiä tuloksia ovat uudet palveluinnovaatiot, säästöön liittyvät ratkaisut, neuvontapalvelut, osaamisen kehittäminen ja uusien kohderyhmien tavoittaminen. Hankemuotoisessa yhteistyössä pyritään kehitystä parantamaan projektin muodossa, jolla on tietty toiminta-alue ja kesto. Budjettituki tarkoittaa, että jokin maa rahoittaa kehitystyöbudjetista tietyn osuuden. Rahoittajat ja avunsaaja yhdessä päättävät, miten budjettituki käytetään tehokkaimmin ongelman poistamiseksi. Sektorikohtaisessa yhteistyössä avunantajat rahoittavat kehitykseen yhtä sektoria, esimerkiksi sanitaatiota, tietyllä summalla. Varat ohjataan sanitaatiota vastaavalle ministeriölle, joka yhdessä avunantajien kanssa päättää, miten varat käytetään avun takaamiseksi (Vuokko 2003, 251).

Kahdensiväisessä yhteistyössä yksittäinen valtio toimii yhdessä toisen valtion kanssa saadakseen aikaan kehitystä. Monensiväisessä yhteistyössä kehitysyhteistyöhön tarkoitettut rahat kanavoidaan kehitykselle jonkin monijäsenen järjestön tai organisaation kautta. Näitä ovat esimerkiksi YK-järjestöt ja Euroopan unioni (Vuokko 2003, 15).

Järjestöiden välisestä yhteistyöstä välittömiä hyötyjä tietopääoman kasvu, lisäarvo ja resurssien kasvu, koska näin asiantuntijoita on enemmän ja uusilta aloilta, uusien kohderyhmien saavuttaminen toisen järjestön kautta kuten yrityksen työntekijät, asiakkaat sekä tunnettavuuden lisääntyminen ja vahvistuminen. lähde

Järjestön toimivan yhteistyön edellytys on aito halu kumppanuuteen, sekä selvittää ja tulla toimeen erilaisten toimintakulttuurien ristiriitojen kanssa. Kun yhteistyön eteen näkee vaivaa se tuottaa myönteisiä asioita kaikille osapuolille, mutta myös yhteiskunnalle ja sen kansalaisille. Yhteistyön myönteiset tulokset ovat uudet palveluinnovaatiot, säästöön liittyvät ratkaisut, neuvontapalvelut, osaamisen kehittäminen ja uusien kohderyhmien tavoittaminen (Ståhle & Laento 2000, 76-100).

Rahoitusta suomalaiset kansalaisjärjestöt voivat saada julkiselta ja yksityiseltä sektorilta. Julkisen sektorin rahoittajatahoja ovat muun muassa ministeriöt ja kunnat sekä esimerkiksi Tekes ja Sitra. Yksityinen rahoitus tarkoittaa yksityishenkilöiden ja yritysten avustusta sekä yhteisöjen ja säätiöiden antamaa tukea.

Järjestöjen yhteistyössä motiivi voi olla myös taloudellinen. Yhteistyön kautta voi löytyä myös uusia kohderyhmiä. Yhteistyön kautta voi tulla tunnetummaksi jopa tuhansille ihmisille. Ihmiset haluavat tuntea itsensä tarpeellisiksi ja tärkeiksi, jotkut pyhittävät koko elämänsä auttaen muita ja haluavat tehdä merkityksellisiä asioita. Työskentely kansalaisjärjestölle antaa siihen mahdollisuuden (Raninen, A., Raninen, T., Toni & Tornaesus 2008, 41).

Järjestöille yhteistyöstä hyötyjä ovat muun muassa järjestön toimintaresurssien kasvu esimerkiksi asiantuntija-apu, uusien kohderyhmien saavuttaminen kuten yhdistyksen työntekijät, asiakkaat, omistajat sekä järjestön uskottavuuden vahvistuminen ja uudenlainen asiantuntemus. Yhteistyö voi synnyttää uusia innovaatioita myös yhteiskunnalle ja kansalaisille. Ne voivat olla esimerkiksi kansalaisille uusia neuvontapalveluja, kun tietopääoma kasvaa. Jotta yhteistyö kannattaisi ja onnistuisi, niin molempien on aidosti haluttava kumppanuutta (Raninen ym. 2008, 37).

2.2 Suomalaiset kehitysyhteistyöjärjestöt sanitaatio-tietoisuuden levittäjinä

Ekologinen sanitaatio tarkoittaa ravinteiden kiertoa, jossa ihmisen tuotokset eivät ole jätteitä, kuten länsimaisissa jätevesiratkaisuissa, vaan niitä pidetään resursseina eli edelleen hyödynnettävinä tuotteina. Tuotokset pääsevät kiertoon, eikä niitä hävitetä, vaan ne käsitellään, ja lopputuotos hyödynnetään maataloudessa lannoitteena. Ekologiset sanitaatio-tekniikat ottavat luonnon huomioon, eivätkä saastuta sitä ja oikein käytettynä pitävät luonnon puhtaana. Suljetussa ravinnekierrossa ulostetta ja virtsaa

sekä niistä saatavia ravinteita on hyödynnetty viljelyssä maanparannusaineena (Pynnönen & O'Neill 2012. 16-17).

Teollistuneet maat ovat kehittyessään ottaneet ”vesivessa” sanitaatiotekniikan käyttöön, eikä ravinteita ole enää hyödynnetty maanparannusaineena. Ihmisen uloste huuhdellaan juomavedeksi kelpaavalla vedellä ja kuljetetaan vedenpuhdistamoihin puhdistettavaksi. Tällöin menetetään ulosteiden ja virtsan ravinnearvo ja niistä on tullut jätettä ilmaisen maanparannusaineen sijaan. Tämän vuoksi pelloille on jouduttu lisäämään kasvun takaamiseksi keinolannoitteita, joiden valumat puolestaan ovat syynä monien järvien rehevöitymiseen. (Käymäläseura Huussi ry 2010).

Maaailmassa on eri arvioiden mukaan noin 2,6-3 miljardia ihmistä ilman asianmukaista sanitaatiota. Puutteellisen sanitaation vuoksi maailmassa kuolee vuosittain keskimäärin miljoona ihmistä ripuliin, ja erityisesti alle viisivuotiaita lapsia kuolee päivittäin ripuliin. Suurin osa kehitysmaiden sairaanhoitokuluista menee ripulitautien hoitamiseen. Sanitaation puute aiheuttaa häpeää, syrjintää ja terveysongelmia. Puutteellisten sanitaatiotilojen takia ihmiset kuormittavat ympäristöä saastuttamalla puhtaita pohjavesiä ulosteella. Puutteellinen sanitaatio vaikeuttaa ihmisten elämää, erityisesti naiset joutuvat jättäytymään pois töistä tai koulusta (Käymäläseura Huussi ry 2012).

Suomen rahoittamat sanitaatiohankkeet kolmenkymmenen vuoden aikana tähän päivään asti ovat tuoneet puhdasta käyttövedettä noin viidelle miljoonalle ihmiselle kehittyvissä maissa. Silti puhtaanveden riittävyys on useimmissa kehittyvissä maissa huono. Hankkeet eivät aina pääse etenemään, kun kehittyvien maiden hallituksilla on mielestään tärkeämpiäkin ongelmia kuin sanitaatio ja hygienia (Käymäläseura Huussi ry 2012).

Suomessa niin yritysten kuin järjestöjenkin vesiosaamisen vientiä maailmalle tuetaan paljon, koska suomalaiselle vesiosaamiselle on kysyntää. Vuonna 2009 on perustettu Finnish Water Forum (FWF), jonka keskeisimpiä tehtäviä ovat koota ja yhdistää Suomalaiset vesialan toimijat, parantaa niiden vientiä maailmalle, koota vesialan toimijoita yhteistyöhön ja markkinoida suomalaista vesiosaamista. Finnish Water Foorumiin kuuluu yli 70 vesialan yritystä ja yhteisöä. Suomessa toimii monia toimijoita vesialalla. Finnish Water forumin puheenjohtaja Mehtosen mukaan keskitetympi yhteistoiminta hyödyttäisi kaikkia ja takaisi parempia tuloksia. Myös

lisäämällä organisaatioiden yhteistyötä olisi kannattavaa. (Vesiosaamisen viennin tueksi tarvitaan laajaa yhteistyötä 2012,6:5.)

Finnish Water Forum (FWF) toimii alan toimijoiden hyväksi yhdessä Cleantech Finlandin, Suomen lähetysverkoston ja Finpron kanssa se on järjestänyt suomalaisille toimijoille vesialan match and making –tapahtumia sekä selvittänyt hankemahdollisuuksia kohdealueilla. Tekesillä oli Vesi-ohjelma vuosina 2008-2012, joka rahoitti yritysten ja julkisten tutkimuslaitosten vesi hankkeita. Ohjelman tehtävänä oli myös edesauttaa vesialan kehittymistä yleisesti Suomessa. FWF:n antamassa selvityksessä ministeri Stubbin työryhmälle ”kokemusten mukaan selvitysten tekeminen suomalaisvoimin parantaa merkittävästi mahdollisuuksia päästä mukaan investointivaiheen toteuttamiseen” (Ikkuna suomalaiseen vesiosaamiseen, 2012, 26.)

3 TUTKIMUSASETELMA

3.1 Tutkimusongelma

Tämän opinnäytetyön tutkimusongelma on selvittää:

Miten paljon järjestöt toimivat sanitaatiosektorilla ja mitkä ympäristöjärjestöt ovat kiinnostuneita yhteistyöstä Käymäläseura Huussin kanssa ja millaista yhteistyötä halutaan.

3.2 Tutkimusmenetelmät

Tutkimusmenetelmänä käytin kvantitatiivista eli määrällistä tutkimusotetta ja tiedonkeruu tapahtui sähköisellä kyselylomakkeella. Perusjoukkona olivat suomalaiset kehitysyhteistyö ja ympäristöjärjestöt (Hirsjärvi ym. 2007, 2011) Kyselyn etuina on helppous, nopeus ja helppo aineiston saanti. Internetissä suoritettu kysely on halpa ja helppo toteuttaa. Kyselyn ongelmana on vastausten huono saanti. Internetissä lähetetyllä kyselyllä voi olla vaikea saada vastaajia, koska kyselyitä on paljon. Suurelle joukolle lähetetty kysely ei yleensä tuota korkeaa vastausprosenttia. Useimmiten vastaajia joudutaan muistuttamaan kyselystä eli karhutaan lomaketta. Muistuttaminen tapahtuu yleensä kaksi kertaa. Vastausprosentti voi karhuamisen yhteydessä nousta huomattavasti, jopa 80 prosenttiin. (Hirsjärvi ym 2007, 211.)

Tutkimuksessa käytettiin strukturoituja eli valmiita vastausehtoja sekä avoimia kysymyksiä. Tapaustutkimuksen luonteeseen kuuluu, että yksittäisestä joukosta (tapauksesta) kerätään yksityiskohtaista tietoa. Tapaustutkimuksessa kuvaillaan ilmiöitä. Aineisto muodostaa kokonaisuuden eli tapauksen ja pyrkii ymmärtämään tutkittavaa ilmiötä kokonaisuutena. (Hirsjärvi ym. 2007, 211.) Tutkimuksen tavoite on saada tietoa, joka lisää tutkittavan kohteen ymmärtämistä tai helpottaa kohdealueen kehittämistä. Tutkimustiedon hyödynnettävyys määrää tutkimukselle laatukriteerit. (Hirsjärvi ym. 2007, 211.)

3.3 Tutkimuksen suorittaminen

Tutkimuksen perusjoukkona olivat suomalaiset kehitysyhteistyö ja ympäristöjärjestöt. Listan järjestöistä sain Käymäläseura Huussilta, lisäksi etsin vielä Internetistä Suomalaisia ympäristöjärjestöjä. Kun olin koonnut listan järjestöistä, joille kysely oli tarkoitus lähettää, aloin etsimään järjestöjen yhteistietoja niiden Internet-sivuilta. Kysely lähetin saatekirjeineen 33 järjestölle ja 15 järjestöä vastasi kyselyyn. Vastaaajissa oli myös isoja järjestöjä kuten WWF, UFF, World Vision, Taksvärkki ja Suomen luonnonsuojeluliitto.

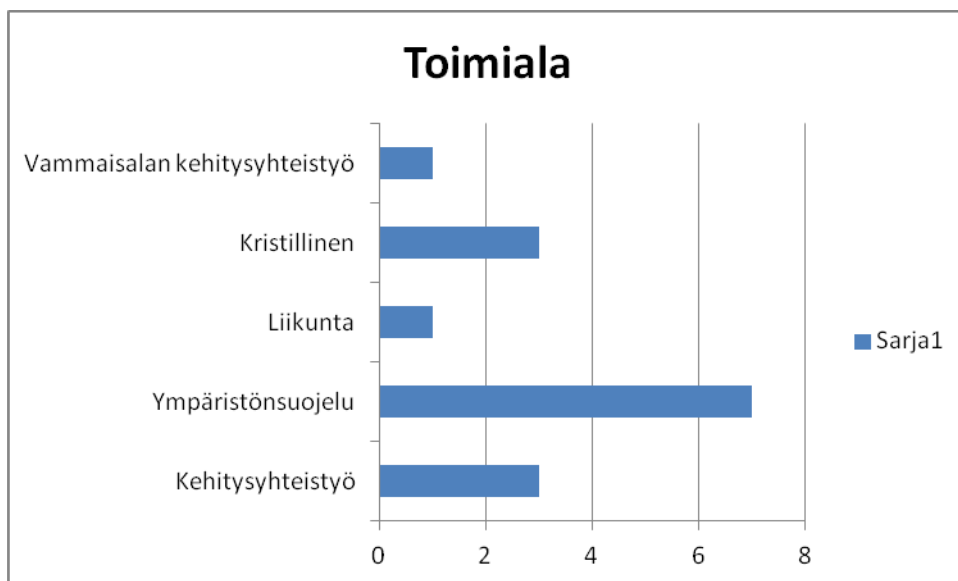
Tein kyselyn Tampereen ammattikorkeakoulun eLomake-editorilla. Kyselylomakkeen lähetin henkilökohtaisesta sähköpostistani ja kyselyn mukana lähetin saatekirjeen (LIITE 1) Sähköinen kysely valittiin, koska se on halvin vaihtoehto sekä helppo tapa tavoittaa kohderyhmät.

Kyselyn vastausaika oli puolitoista viikkoa. Jos vastausaika olisi ollut pidempi, olisi osa vastaajista voinut unohtaa kyselyn Ensimmäisenä päivänä vastauksia tuli vain kolme, joten lähetin järjestöille vielä muistutusviestejä kyselystä. Muistutusviestien jälkeen sain enemmän vastauksia, joten lähetin muistutuksia yhteensä kaksi kappaletta.

4 TULOKSET

4.1 Vastaajien taustatiedot

Tutkimuksessa kartoitettiin ensin vastaajien taustatietoja. Kysyttäessä järjestöjen toimialaa selvisi, että suurin osa järjestöistä oli luonnon ja ympäristönsuojelu järjestöjä 7 kpl, kehitysyhteistyö ja kristillisiä järjestöjä oli 3 kpl. Yksi järjestö toimi liikunta-alalla. (kuvio 1)

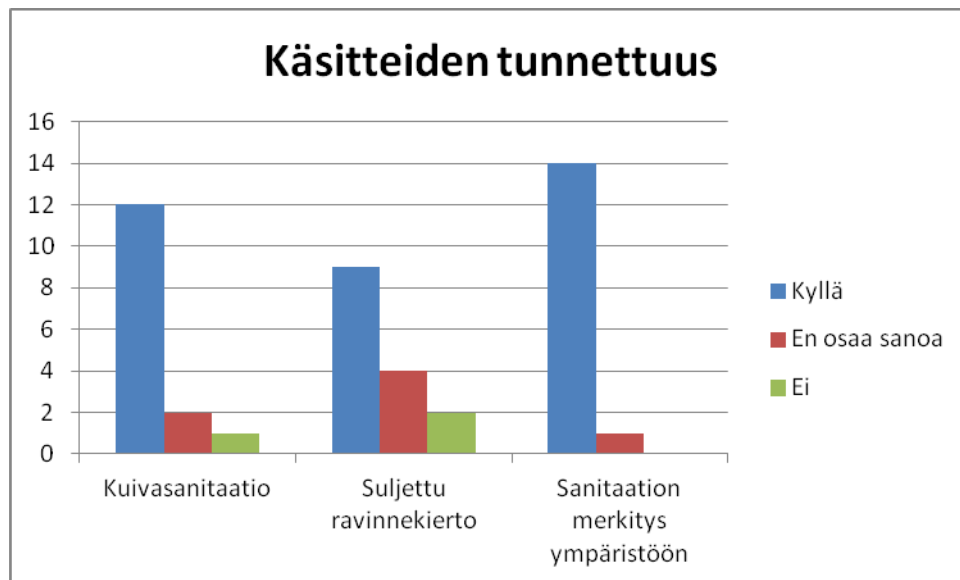

KUVIO 1 Toimiala

Suurin osa vastaajista oli puheenjohtajia ja loput kehitystyön suunnittelijoita. Yksivastaajista oli viestintäkoordinaattori. Kysely lähetettiin pääasiassa kehitysyhteistyön suunnittelijoille ja puheenjohtajille.

5.2 Käsitteiden tunnettavuus

Halusimme kartoittaa myös kuinka hyvin järjestöt tuntevat käsitteet kuivasanitaatio, suljettu ravinnekierto ja tiedostavatko he sanitaation merkityksen ympäristöön ja sitä kautta ympäristöterveyteen. (kuvio 2)

KUVIO 2 Käsitteiden tunnettuus

Kaksitoista järjestöä eli suurinosa vastaajista tietää, mikä on kuivasanitaatio. Kaksi ei osannut sanoa ja yksi ei tiennyt. Suljetun ravinnekierron käsite oli hieman tuntemattomampi. Yhdeksän vastaajaa tietää suljetun ravinnekierron käsitteen ja neljä vastaajista ei osannut sanoa. Kaksi vastaajaa ei tuntenut käsitettä. Melkein kaikki eli neljätöistä vastaajaa tiedostaa sanitaation merkityksen ympäristöön ja sitä kautta ympäristöterveyteen. Yksi vastaajista ei osannut sanoa.

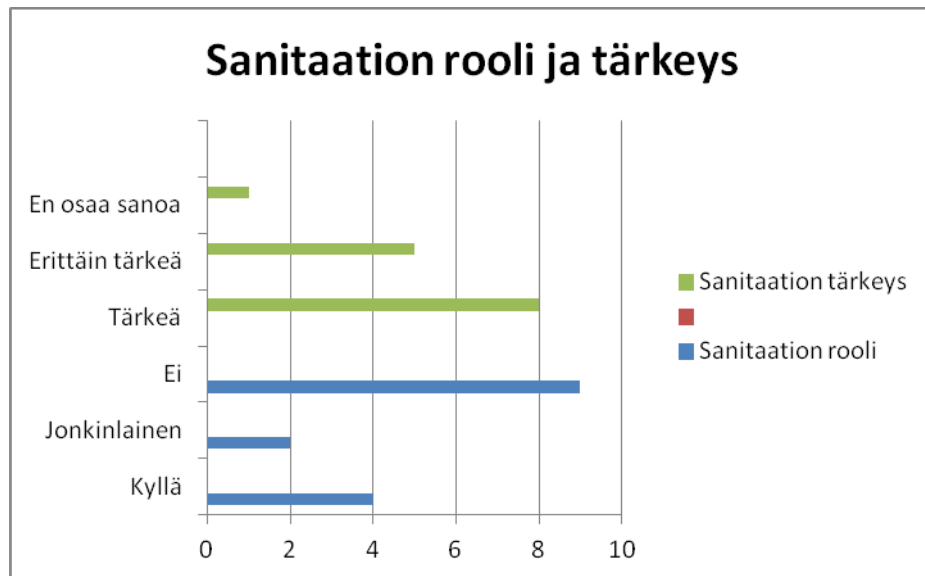
Kartoitin myös, kuinka paljon yhdistykset ohjeistavat sanitaatioon projekteissaan.

Seitsemän yhdistyksistä ohjeistaa jonkin verran sanitaatioon projekteissaan.

Suurimmalla osalla järjestöjä sanitaatio on jonkin verran esillä ja kolmella järjestöistä ei sanitaatio kuulu ollenkaan toimintaan.

4.2 Sanitaation rooli ja tärkeys

Halusimme kartoittaa yhdistyksiltä onko heidän toiminnassaan sanitaatio aspektia ja kuinka tärkeänä he pitävät sanitaation lisäämistä toimintaansa. (kuvio 3)

KUVIO 3 Sanitaation rooli ja tärkeys

Sanitaation roolia pidetään tärkeänä. Suurin osa järjestöistä eli kahdeksan pitää tärkeänä sanitaation lisäämistä yhdistyksensä toimintaan. Erittäin tärkeänä sitä pitää viisi vastaajaa. Yksi vastaajista ei osannut sanoa.

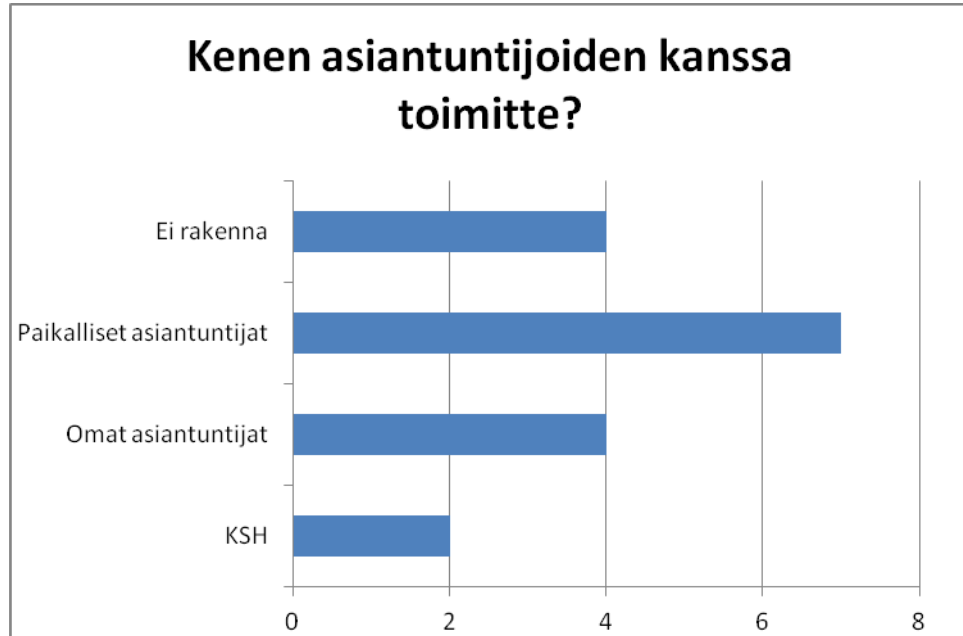
Suurimalla osalla järjestöistä ei sanitaatiolla ole roolia. Järjestöistä yhdeksän ei tee sanitaatiotyötä. Neljä järjestöä tekee sanitaatiota. Kaksi järjestöä tekee jonkinlaista sanitaatiotyötä.

Eniten hankkeita toteutetaan ulkomailla. Kolmetoista järjestöä toteuttaa hankkeitaan ulkomailla ja viisi kotimaassa. Kolme järjestöä vastaajista toteuttaa hankkeita sekä kotimaassa että ulkomailla.

Ekologisen sanitaation lisääminen yhdistysten toimintaan on hyvin todennäköistä. Jopa kaksitoista vastaajista sanoi, että on mahdollista liittää ekologinen sanitaatio yhdistyksen toimintaan. Yhdellä järjestöllä sitä on tekeillä ja kaksi vastaajista sanoi, ettei ole mahdollista liittää sanitaatiota toimintaan.

4.3 Keiden asiantuntijoiden kanssa toimitaan

Järjestöiltä haluttiin selvittää, keitä asiantuntijoita he käyttävät sanitaatio projekteissa. (kuvio 4)

KUVIO 4 Sanitaatio asiantuntijat (n=15)

Eniten käytetään paikallisia asiantuntijoita, seitsemän kappaletta. Kaksi vastaajista käyttää KSH:n asiantuntijoita. Neljä käyttää omia asiantuntijoita ja neljä järjestöä ei rakenna käymälöitä.

4.4 Kuinka hyvin Käymäläseura Huussi tunnetaan

Seitsemän vastaajista on joskus kuullut Huussista ja seitsemän tietää Huussin hyvin. Vain yksi järjestö ei tiennyt Huussista mitään. KSH on noteerattu hyvin. Melkein kaikki tietävät ainakin jotain. Yksi vastaajista on jäsen.

4.5 Yhteistyön muotoja

Järjestöiltä haluttiin selvittää, mitkä yhteistyön muodot kiinnostavat heitä eniten Käymäläseura Huussin kanssa. Vastausvaihtoehdot oli annettu etukäteen. (kuvio 5)

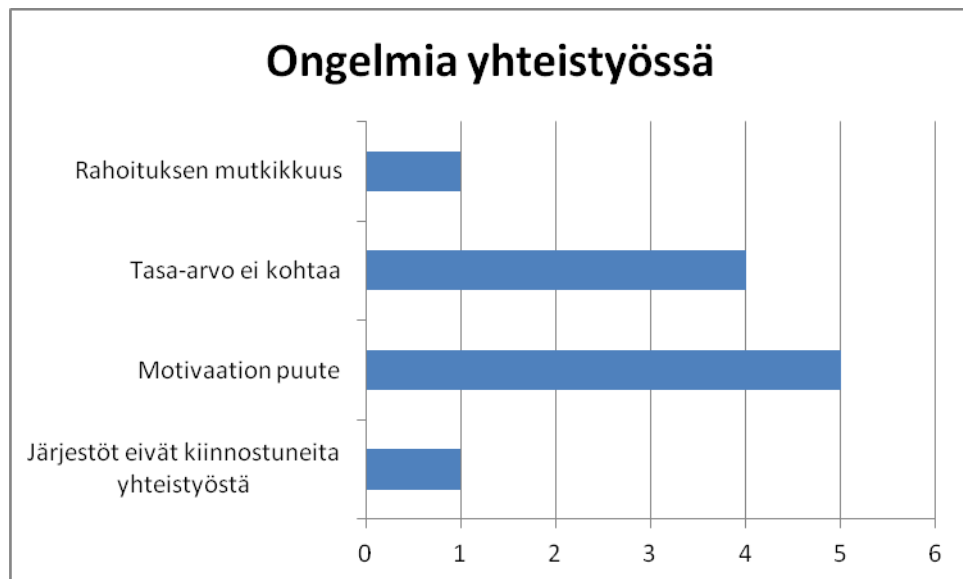
KUVIO 5 Yhteistyön muodot

Suurinta osaa järjestöistä kiinnostaa yhteinen ideointi ja koulutukset. Vastausten lukumäärä ei rajoitettu, vaan vastaajat pystyivät valitsemaan useampia vaihtoehtoja. Suosituin vaihtoehto oli yhteinen ideointi.

Kysymyksellä haluttiin tietää, tekevätkö järjestöt sanitaatiotyötä. Seitsemän järjestöä ohjeistaa jonkin verran sanitaatioon, kuivasanitaatioon sekä ympäristöterveyteen. Kolmelle järjestöistä ei sanitaatio kuulu lainkaan toimintaan ja neljälle järjestölle sanitaatio on tärkeä osa toimintaa.

4.6 Ongelmia järjestöyhteistyössä

Halusimme selvittää järjestöiltä, mitä he näkevät ongelmallisena tai esteenä järjestöjen yhteistyölle, jotta karikot vaoitaisiin estää. Kysymykset olivat strukturoituja eikä vastausten määrää rajoitettu (kuvio 6).

KUVIO 6 Ongelmia yhteistyössä

Kysyttäessä ongelmaa järjestöyhteistyössä yksi vastasi, että järjestöt eivät ole kiinnostuneet yhteistyöstä, vaan ainoastaan omasta työstään. Suurin ongelma on motivaation puute. Neljä järjestöä kertoi, että motivaatio yhteistyöhön tuntuu puuttuvan ja järjestöt vain roikkuvat siivellä. Yhden mielestä olisi oltava avoin, eikä pelätä avautumista. Neljä vastasi, että tasa-arvo ei aina kohtaa yhteistyössä. Toinen tekee työt ja toinen kerää kunnian kotiin tai yrittävät hyötyä järjestön avulla käyttäen sitä enemmänkin markkinointikanavana. Yhteistyö vaatii aikaa ja panostusta ja pelisäännöistä on sovittava tarkkaan. Lisätyötä ei saisi tulla, mitä ei muutenkaan tekisi. On sovittava molempien vastuut kirjallisesti ja oltava yhteinen visio. Yksi vastaajista mainitsi rahoituksen mutkikkuuden. Rahoitus voi mennä vaikeaksi ja yleensä rahoitus puuttuukin. Tavoitteet eivät myöskään aina ole yhteneväiset. Kaksi vastanneista ei keksinyt mitään ongelmaa, vaan kaikki on mennyt hyvin.

4.7 Yhteistyömahdollisuudet KSH:n kanssa

Yhtenä tärkeimpänä kysymyksenä kysyin, näkisikö järjestö yhteistyömahdollisuuksia Huussin kanssa (kuvio 7).

KUVIO 7 Yhteistyömahdollisuudet KSH:n kanssa

Kahdeksan vastaajaa näkee yhteistyömahdollisuuksia KSH:n kanssa. Yhdellä järjestöllä on jo ollut yhteistyötä KSH:n kanssa. Kolme vastaajaa ei näe yhteistyömahdollisuuksia ja kaksi järjestöä voisi ehkä harkita yhteistyötä.

5 JOHTOPÄÄTÖKSET

Kehitysyhteistyö- ja ympäristöjärjestöjen kesken Huussi tunnetaan hyvin. Suurimmaksi osin melkein kaikki vastaajat tiesivät Käymäläseura Huussista jotain. Seitsemän vastaajista tuntee Käymäläseura Huussin toiminnan hyvin ja seitsemän vastaajista on kuullut Huussista joskus. Erilaisilla tapahtumilla ja kampanjoilla Huussin toiminta tulisi vieläkin tunnetummaksi, koska kaikki eivät näytä olevan tietoisia, mitä Huussi tarkalleen tekee. Andreasen ja Kotlerin (2003, 101-102) mukaan myös non-profit organisaatiota on markkinoitava, muuten varanhankinta hankaloituu. Markkinointi tapahtuu yhdistyksen sidostyhmille. Kyselyn vastaajista vain yksi ei tiennyt Huussista mitään.

Yhteistyön tavoittelun kannalta Käymäläseura Huussin toiminnan tunnetuksi tekeminen voisi kehittää yhteistyön mahdollisuuksia. Yhteistyö olisi suotuisaa kaikille mukana oleville osapuolille, sillä Vuokon mukaan juuri yhteistyöprojektit ja verkostoituminen kehittäisivät yhdistysten toimintaa. Yhteistyöllä saavutetaan enemmän uusia ideoita, osaamista ja verkostoja. Kun toimijoita on enemmän, saadaan myös aikaan enemmän ja sellaista mitä yksittäinen yhdistys ei pysty yksinään niin tehokkaasti toteuttamaan. (Vuokko 2003, 252)

Yhteistyömuodoista tiedotukset ja koulutukset kiinnostavat vastaajia eniten, joten yhdistykset haluavat lisää tietoa sanitaatio näkökulmasta ja kiinnostusta aiheeseen kuitenkin löytyy. Vuokon (2004, 14) mukaan yhdistyksen on oltava jatkuvasti esillä, jotta toiminta jatkuu ja on riittävästi vapaaehtoisia toimimassa yhdistyksen vision edistämiseksi. Yhteinen ideointi kiinnosti myös eli järjestöt ovat valmiita panostamaan sanitaatio aspektiin. Järjestöt ovat huomanneet sanitaation ja puhtaan veden tärkeyden, joten he aikovat mahdollisesti tulevaisuudessa panostaa myös niihin. WHO:n mukaan kehitysmaissa kuolee vuosittain 3,6 miljardia ihmistä puhtaan juomaveden ja heikon sanitaation johdosta. Suurinosa ripulikuolemista saataisiin ehkäistyä panostamalla sanitaatioon. Sanitaation parantaminen ja puhtaan veden saaminen on yksi YK:n vuosituhattavoitteista. Tavoitteiden saavuttaminen vaatii valtavasti ponnistuksia ja työtä ja mukaan tarvitaan ympäristöjärjestöjä. (UN-water global annual.. 2012)

Suurimmalla osalla kyselyyn vastanneista järjestöistä ei tällä hetkellä ole olennaista roolia sanitaatiolle. Tutkimuksessa ilmeni, että harvat ympäristö ja kehitysyhteistyö-

järjestöt tekevät sanitaatiotyötä, vaikka se koetaan tärkeäksi. Sanitaation ja puhtaan veden tarve lisääntyy vielä tulevaisuudessa ja se onkin yksi YK:n vuosituhattavoitteista. (Pynnönen & O'Neill 2012,22)

Järjestöjen välinen yhteistyö on nyt ajankohtainen aihe ja siitä on hyötyä monille, etenkin pienelle järjestölle jolla voi muuten olla vaikea näkyä ja kuulua suuremmalle joukolle. Vuokon mukaan yhteistyö voi auttaa rahoituksessa pientä järjestöä, jolle muuten ei olisi mahdollisuutta toimia. Kun osaamista kertyy eri aloilta, niin kumppanit täydentävät toisiaan ja yhteistyöllä saa enemmän aikaan, kuin mihin olisi yksin mahdollisuus. (Vuokko 2003, 252). Kyselyn vastaajissa oli niin pieniä kuin suuria järjestöjä, joilla kaikilla kokemusta eri aloilta. Jos Huussi tekisi yhteistyötä suuremman järjestön kanssa, saisi se paljon näkyvyyttä ja mahdollisesti uusia lahjoittajia ja vapaaehtoistyöntekijöitä.

Järjestötyössäkin ilmenee ongelmia. Toinen osapuoli voi lopettaa yhteistyön vedoten resurssien puutteisiin. Vuokon mukaan (2003, 251) järjestöjen yhteistyössä järjestöjen erilaisuus ja toimintatavat voivat olla haaste. Kulttuurillinen erilaisuus näkyy toimintatavoissa, joten olisi hyvä ottaa etukäteen selvää eri kulttuurien toimintatavoista ja kulttuurista. Järjestöillä voi olla myös omia tapojaan ja vahvoja toimintakäytäntöjä. Etukäteen olisi hyvä sopia säännöt ja toimintatavat ennen kuin aloittaa yhteistyön. (Vuokko 2003, 251.)

Edellytyksenä hyvälle yhteistyölle on tiedonkulun toteutuminen ja yhteisymmärrys. Osapuolien on hyvä sanoa selkeästi mitä yhteistyöltä odottaa ja toivoo. Alussa olisi hyvä käydä läpi sekä omat että yhteiset tavoitteet ja millaiset resurssit on lähtenä mukaan yhteistyöhön. On sovittava vastuu ja velvollisuus. Tiedonkulku ja luottamus on tärkeää, kaikkien tulisi tietää missä mennään ja sopia yhdessä viestinnän kanavat. Tehokas yhteistyö vaatii aina vahvaa luottamusta. (Stähle & Laento 2000, 76) Keskinäinen viestintä vaatii aikaa ja panostusta. Kumppanuus ei kasva jos sitä ei huolla eikä siihen panosta. (Kansalaisyhteiskunta, 2011). Yhdistysten yhteistyöstä on hyötyä, koska Huussi on pieni järjestö joten yhteistyö kasvattaisi resursseja. Stählen ja Laennon (200, 76- 100) mukaan yhteistyöllä saatavia positiivisia vaikutuksia ovat uudet innovaatiot, säästöratkaisut, parempi neuvontapalvelu, kun tietopääoma kasvaa ja uusien kohderyhmien saavuttaminen. Tästä tutkimuksesta oli apua myös siihen, kun järjestö aikoo hakea apurahoja ja tukia, koska tutkimuksesta ilmenee kuinka vähän sanitaatiotyötä tehdään Suomessa, vaikka kiinnostusta ja tarvetta riittää.

Opinnäytetyössäni selvisi, että suurin ongelma järjestöjen välisessä yhteistyössä on motivaation puute toimintaan. Yhteistyöhön ei kannata ryhtyä, jos motivaatiota ei tarpeeksi ole. Kyselystä Huussi näkee, millä järjestöillä on motivaatiota yhteistoimintaan. Kahdeksan vastaajaa voisi harkita yhteistyötä. Ståhlen ja Laennon (2000, 76) mukaan kummankin osapuolen on haluttava yhteistyötä todella, jotta tavoitteet toteutuvat. Muuten yhteistyöstä tulee pelkästään paperisotaa. Myöskään tasa-arvo ei aina kohtaa yhteistyössä. Toinen tekee työn ja toinen kerää kunnian. Jotkut järjestöt saattavat myös roikkua toisen siivellä ja ratsastaa maineella. Yhteistyössä tunnetun järjestön kanssa tuntemattoman järjestön tietoisuus ihmisten keskuudessa kasvaa ja näin on helpompi saada rahoitusta. Järjestöjen yhteistyö on parhaimmillaan toisiaan täydentävää kehittymistä. Yhteistyö myös jakaa vastuuta, osaamista ja jaksamista työssä.

Kyselyyn vastanneet järjestöt mainitsivat ongelmiksi järjestöyhteistyössä sen että, järjestöt ovat kiinnostuneita ja panostavat vain omaan työhönsä. Jos yhteisiä sopimuksia ei määrittele tarpeeksi selkeästi, niin motivaatio voi puuttua. Sählen ja Laennon (2000, 100) mukaan tavoitteet on määriteltävä selkeästi. Joskus toinen järjestö voi roikkua hyvämaineisen järjestön siivellä, saaden itse hyvää mainetta ja kunniaa. Toinen tekee työt ja toinen kerää kunnian kotiin tai yrittävät hyötyä järjestön avulla käyttäen sitä enemmänkin markkinointikanavana. Yhteistyö vaatii aikaa ja panostusta ja pelisäännöistä on sovittava tarkkaan. Lisätyötä ei saisi tulla, mitä ei muutenkaan tekisi. On sovittava molempien vastuut kirjallisesti ja oltava yhteinen visio.

Vastauksissa selvisi myös arvostus Huussi ry:n työtä kohtaan, mutta vastaavanlainen toiminta on tällä hetkellä vähäistä järjestöissä. Vastauksissa ilmeni monien kysymyksien kohdalla, että esteenä sanitaatio työlle on ollut se että projektit lähtevät aina avun saajilta itseltään, joten tarvetta ei ole ollut. Vastauksissa mainittiin myös yhdistyksen toimenkuvan olevan hyvin rajoitettu, joka vaikuttaa myös yhteistyöhön. Monet ympäristöjärjestöt ovat suuria ja vahvoja toimijoita ja heillä on omat yhteistyöverkkonsa, joten uusia kumppaneita voi olla hankala ottaa mukaan. Uuden kumppanin osoittaminen Suomesta käsin voi tuntua keinotekoiselta, elleivät nämä uudet kumppanit selkeästi pystyisi tuomaan hankkeisiin sellaista lisäarvoa ja osaamista, jota kumppaneilla tai heidän olemassa olevilla yhteistyötahoillaan ei ole. Kuivakäymälät voivat olla vielä melko vieras asia ihmisille, siksi tarvitaan koulutusta ja tiedon jakoa (Pynnönen & O'Neill 2012,16). Monissa kuivakäymälähankkeissa paikallisia koulutetaan ”sanitaatioeksperteiksi” jakamaan tietoa sanitaatiosta. Hankkeissa on siksi

monia vaiheita. Monissa kulttuureissa on tabu ihmisen jätettä kohtaan. Kulttuurillisista syistä sanitaatiosta ei puhuta, puhumattakaan jätteen hyödyntämisestä maanviljelyssä. Siksi on erityisen tärkeää kouluttaa sanitaatioon(Pynnönen & O`Neill 2012,16)

Tutkimuksien mukaan Afrikassa ihmisillä on vaikea ymmärtää kuivasanitaation käsitettä tai sanitaation ja ympäristön terveyden välistä yhteyttä tai he eivät kokeneet näitä tärkeinä. Sanitaatio koulutus on kuitenkin tuottanut tulosta ja käsitteet tunnetaan paremmin. Kuivakäymälät sekä ulosteen hyötykäyttö, jotka ennen olivat tabu, on nykyään hyvän sanitaatiokoulutuksen vuoksi jo hyväksyttävämpää. (Pynnönen & O`Neill 2012)

6 POHDINTA

6.1 Tutkimuksen validiteetti

Validiteetti ilmoittaa tutkimuksen pätevyyden eli sen, miten hyvin tutkimusmenetelmä mittaa, juuri sen, mitä on tarkoitus selvittää. Tutkimuksen kohderyhmä ja kysymykset on oltava oikeat, silloin tutkimus on validi. Vastausprosentin on oltava tarpeeksi suuri ja otoksen edustava. Tutkimus on validi kun mittaustulokset kertovat, että saatu tieto vastaa tai vahvistaa jo olemassa olevaa teoriaa. Validiteettia on mietittävä jos tutkimuksen alussa, koska tutkittavien on ymmärrettävä kysymykset samalla tavalla kuin tutkija (Eskola & Suoranta 2000, 210- 211, 213).

Vastaajissa oli mukana isoja ja merkittäviä toimijoita ja vastaajina järjestöjen puheenjohtajia. Puheenjohtajilla on kiire työssään ja he varmasti sivuuttavat monet kyselyt. Suurten järjestöjen puheenjohtajat eivät myöskään pysty päättämään yksin yhteistyöasioista, joten he voivat vastata varauksellisesti kysymyksiin. Käsitteiden tunteminen riippuu myös paljon vastaajasta, onko hän hankevastaava vai puheenjohtaja. Vastaajia oli vähän, joten tuloksia on vaikea yleistää. Tutkimuksen luotettavuutta kuitenkin lisää, että kohderyhmä tietää yhdistyksen ja sen toiminnan. Tutkimus vastaa pääkysymyksiin ja järjestö sai yhteydenottopyyntöjä koskien yhteistyötä. Pelkästään kysely tuotti siis yhteydenottopyyntöjä ja tulosten avulla yhteistyötä voidaan kehittää. Tutkimuksen pohjalta löytyi myös hyviä jatkotutkimusaiheita, kuten minkälainen on hyvä järjestöyhteistyö. Tässä tutkimuksessa kysymykset mittasivat sitä, mitä haluttiin tietää (Eskola & Suoranta 2000, 210-211).

Internetissä tehty kysely ei ole aina kaikkein kattavin ja luotettavin, mutta koska kysely lähetettiin pääasiassa järjestöjen puheenjohtajien ja kehitysyhteistyö koordinaattoreiden henkilökohtaiseen sähköpostiin on tulos mielestäni luotettava. Kysely oli mielestäni hyvä vaihtoehto halpuutensa ja nopeutensa vuoksi. Vastaajien määrä on hieman matala, joten yleispätevää koontia järjestöjen sanitaatio tilanteesta ei voida tehdä. (Eskola & Suoranta 200, 2013). Tutkimuksen luotettavuus tarkoittaa tutkimuksen toistettavuutta eli sama kysely voitaisiin toistaa ja tulokset olisivat samanlaiset. Reliabiliteetilla tarkoitetaan myös tulosten tarkkuutta eli mittaus antaa ei –sattumanvaraisia tuloksia. Kun otos on hyvä edustus perusjoukosta ja mittaamisessa on mahdollisimman vähän sattumanvaraisuuksia, on tulos luotettava. (Varto 1992, 103-104).

Kyselyssä oli paljon avoimia vastausvaihtoehtoja. Ne voivat olla vastaajalle työläämpiä ja vaikeampia vastata, kun vastaukset pitää keksiä itse. Kyselyn vastaajat olivat kuitenkin vastanneet tunnollisesti melkein kaikkiin kysymyksiin, eivätkä jättäneet tyhjiä vastauksia. Vastausten kokoaminen on myös vaikeampaa sekä, vastaaja ei mahdollisesti saa niin paljon, koska avoimiin kysymyksiin ja tällöin moni voisi jättää vastaamatta. Yhteistyö kysymykseen järjestöt, varsinkin suuret, saattavat vastata varauksellisesti, koska eivät halua tai pysty luvata mitään. Kysyttäessä Huussin ja käsitteiden tunnettavuutta on oma haasteensa, koska vastaajat voivat määritellä eri tavoin sen, kuinka hyvin jonkin asian tietävät.

6.2 Oman tutkimusprosessini arviointia

Tutkimusongelman määrittäminen oli yllättävän hankalaa ja se vaihtuikin useaan otteeseen. Ongelma muotoutui samalla, kun tein opinnäytetyöni teoriaosaa ja kurssin lopussa sain viimein päätettyä lopullisen ongelman ja pääkysymykset. Sain aivan vapaasti valita aiheen mieltymyksieni mukaan ja Huussilla olikin paljon vaihtoehtoja aiheeksi. Huussille on aiemminkin tehty opinnäytetöitä, muttei aiemmin kukaan talousalan opiskelija. Olen kuitenkin hyvin tyytyväinen aiheeseeni, koska minua kiinnostaa erilaiset järjestöt ja työ ympäristöjärjestössä.

Eniten pelkäsin tutkimuksessa sitä, etten saa tarpeeksi vastaajia kyselyyni, koska aihe oli rajattu kehitysyhteistyö ja ympäristöjärjestöihin, joita ei Suomessa ole paljoa. Vastauksia kyselyyni sain 15 kappaletta, mikä on aika pieni määrä tutkimukseen. Vastauksien määrää lisäsi sopiva vastausaika 1,5 viikkoa ja muistutusviestit järjestöille, joita lähetin. Ilman muistutusviestejä en olisi saanut tarpeeksi vastauksia. Puhelimen kautta olisin voinut saada enemmänkin vastauksia, mutta koska kysely oli suhteellisen pitkä ja järjestöihmisillä on usein kiire, päätin tehdä kyselyn lomake-editorilla.

Tutkimuksen tekemisen teki haastavammaksi vielä se, ettei alan kirjallisuutta löytynyt kovin paljoa. Aihetta on tutkittu yllättävän vähän ja enemmän järjestöjen ja yritysten yhteistyön näkökulmasta. Kirjallisuutta tai lähteitä ei löytynyt juurikaan järjestöjen välisestä yhteistyöstä.

LÄHTEET

A guide to sanitation and hygiene for those working in developing countries. 2006. Global Dry Toilet Club of Finland. Viitattu 30.4.2013. Saatavilla: http://www.drytoilet.org/pdf/Sanitation_Guide.pdf

Andreasen, A. & Kotler, P. 2003. Strategic Marketing for Nonprofit Organizations. New Jersey: Pearson Education, Inc.

Eskola, J. & Suoranta, J. 2000. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.

Hakala, H. & Välimäki, J. 2003. Ympäristön tila ja suojele Suomessa. Helsinki: Gaudeamus

Hirsjärvi, S., Remes, P & Sajavaara, P. 2007. Tutki ja kirjoita. 13. -14. uudistettu painos. Helsinki: Tammi.

Hänninen, S. Kangas, A. & Siisiäinen, M. 2003. Mitä yhdistykset välittävät. Tutkimuskohteena kolmas sektori. Jyväskylä: Atena Kustannus Oy

Kehitysyhteistyö. 2010. Kepa. Viitattu 30.4.2013. Saatavilla: <http://www.kepa.fi/teemat/kehitysyhteistyö>

Mehtonen, K. 2012. Vesiosaamisen viennin tueksi tarvitaan laajaa yhteistyötä. Vesitalous 1. 4.

Pynnönen, K. & O'Neill, M. 2012. Kehitysyhteistyöllä kestävää sanitaatiota. Tammerprint Oy

Raninen, A. & Raninen, T. & Toni, I. & Tornaesus, G. 2008. Mathildan muodonmuutos. Kansalais- ja vapaaehtoistoiminnan uudet kasvot. Helsinki: WSOY

Sanitaatio kaikille. 2010. Käymäläseura Huussi. Viitattu 15.8.2012. Saatavilla http://www.huussi.net/vanhat/sanitaatio/pdf/huussi_materiaalikouluille.pdf

Ståhle, P. & Laento, K..2000. Strateginen kumppanuus - avain uudistumiskykyyn ja ylivoimaan. Helsinki: WSOY.

UN-water global annual assesment of sanitation and drinking-water. 2012.WHO. Viitattu 30.4. 2013. Saatavilla:

http://www.un.org/waterforlifedecade/pdf/glaas_report_2012_eng.pdf

Vainio, K. 2012. Järjestöjen ja yritysten yhteistyömuodot. Maailman Kuvalehti 6. 14-17.

Vuokko, P. 2003. Nonprofit- organisaatioiden markkinointi. Porvoo: WS Bookwell Oy.

Yhdistys. Käymäläseura Huussi ry. Luettu 4.10.2012. Saatavilla:

<http://huussi.net/yhdistys/index.html>

LIITTEET**Liite 1 Kyselylomake**

Kartoitus suomalaisten järjestöjen yhteistyömahdollisuuksista sanitaatio sektorilla

Hyvä kehitysyhteistyö-/ympäristöjärjestö!

Olen Tampereen ammattikorkeakoulun liiketalouden koulutusohjelman opiskelija ja teen opinnäytetyötä Käymäläseura Huussi ry:lle. Käymäläseura Huussi ry - Global Dry Toilet Association of Finland poliittisesti sitoutumaton kansalaisjärjestö, jonka tavoitteena on edistää kuivakäymälöiden käyttöä, parantaa ravinteiden kiertoa, vesien suojelua ja puhtaan veden saatavuutta.

Opinnäytetyössä selvitetään pääsääntöisesti kehitysyhteistyö- ja ympäristöjärjestöjen

mahdollista kiinnostusta yhteistyöhön Käymäläseura Huussin kanssa. Sanitaatio on osana Suomen kehityspoliittista suunnitelmaa ja järjestön voimien yhdistäminen yhteisten tavoitteiden muodossa olisi kaikkien etu.

Pyydän Teitä ystävällisesti vastaamaan oheiseen kyselyyn viimeistään ? 2012 mennessä.

Kyselyyn vastaaminen vie noin 10 minuuttia. Mielipiteenne on erittäin tärkeä tutkimuksen onnistumisen sekä Käymäläseura Huussin kannalta. Vastaukset käsitellään luottamuksellisesti. Jos teillä on jotain kysyttävää tutkimuksesta tai kyselylomakkeesta, voitte ottaa yhteyttä minuun.

Kiitän etukäteen vastauksistanne!

Pauliina Rajamäki

opiskelija

pauliina.rajamk@gmail.com

puh. 040 849 7877

Yhdistys:

Toimiala:

Kyselyn vastaajan toimenkuva:

Oletteko tietoisia

a. kuivasanitaatiosta

b. suljetun ravinnekierron käsitteestä

c. sanitaation merkityksestä ympäristöön ja sitä kautta ympäristöterveyteen?

Kuinka hyvin tähän ohjeistetaan järjestössänne?

Miten näet sanitaatio roolin yhdistyksenne toiminnassa?

Onko sillä nyt olennainen rooli?

Pitäisikö olla?

Onko mahdollista liittää sanitaatio yhdistyksen hankkeisiin ja/tai toimintaan?

Kuinka tärkeänä tätä pidätte?

5.Miten sanitaatio otetaan huomioon hankkeissanne?

Jos toteutate kuivakäymälöitä eli kiinnitätte sanitaatioon huomiota hankkeissanne, niin millä tavoin sanitaatio toteutetaan?

Kenen asiantuntijoiden kanssa sanitaatio toteutetaan?

5.Toteutatteko hankkeita Suomessa/ ulkomailla?

6.Mitä tiedätte Käymäläseura Huussista?

7. Mitä yhteistyömahdollisuuksia näette KSH:n kanssa?
Konsultointi ostopalveluna

Kuivakäymälä ja sanitaatio tiedotus/ koulutukset
yhteiset hankkeet
yhteinen ideointi
yhteiset seminaarit tai tapahtumat
jokin muu, mikä?

9. Millaista hyötyä/millaisia etuja toivotte yhteistyöllä saavuttavanne?

a) ”tietotaitoa” yhdistykseltä

b) voimien yhdistäminen

c) yhdistyksen tunnettavuuden kasvu

d) markkinoinnin helpottuminen/kasvu

e) muu, mikä? _____

10. Jos ette ole kiinnostunut yhteistyöstä, miksi ette?

18. Mitä haasteita näette?

19. Palautetta kyselystä:

Kiitos vastauksistanne!

Palautetta kyselystä:

Aika hyvä on.

Kiitos kysymästä. Hyvää jatkoa Huussille ja menestystä opinnäytteellesi.

Voit ottaa suoraan yhteyttä halutessasi.. Sarilla pitäisi olla yhteystietoni

Kysymykset eivät reflektoi itse tarpeeseen, - parempi tehdä valinnaisiakysymyksiä,
- en usko että monikaa järjestö vastaa kyselyyn sen hankaluuden takia -
kysymykset suppeita - liian pitkiä vastauksia tarvittaisiin - Suomen kieli
kyselyssä myös puutteellista